

Sygn. akt II Ka 987/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	p.o. sekr. sądowego Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale prokuratora Arkadiusza Szewczaka

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2022 r.

sprawy **J. L.**

oskarżonego z art.178a § 4 kk w zw. z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 666/20

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego J. L. na rzecz Skarbu Państwa 80 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 987/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt
II K 666/20**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Zarzut obrońcy oskarżonego na podstawie art. 438 pkt 4 kpk obraza przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 37a § 1 kk w postaci przyjęcia, iż nie ma możliwości zastosowania tego przepisu i wymierzenia kary ograniczenia wolności, w sytuacji gdy ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz udokumentowana sytuacja rodzinna i materialna oskarżonego jak też jego zachowanie wskazują jednoznacznie, iż kara ograniczenia wolności mogłaby spełnić swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak też indywidualnej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Tytułem wstępu do niniejszych rozważań w pierwszej kolejności wskazać należy, iż orzeczona względem oskarżonego kara w żadnym razie nie nosi cech rażącej niewspółmierności, a tylko tego rodzaju niewspółmierność mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia		

reformatoryjnego. Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wówczas, jeżeli z punktu widzenia nie tylko sprawcy czy jego obrońcy, ale i ogółu społeczeństwa, orzeczona kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, czyli niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować.

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do wymierzenia kary innej rodzajowo lub w wyższym lub niższym rozmiarze.

Podnoszony zarzut z art. 438 pkt 4 kpk, skarżący wiąże z obraza prawa materialnego, ale obraza prawa materialnego może polegać na błędnej wykładni przepisu, zastosowaniu nieodpowiedniego przepisu, a także na niezastosowaniu określonego przepisu, w sytuacji gdy jest to obowiązkowe. Natomiast przepis art. 37a kk nie ma zaś charakteru normy stanowczej (zawierającej nakaz lub zakaz określonego postępowania), zatem jego obraza - w rozumieniu art. 438 pkt 1 kpk - nie wchodzi w grę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 kwietnia 2016 r. II AKa 42/16).

W związku z tym zastosowanie instytucji uregulowanych w art. 37a § 1 kk w każdym jednym przypadku uzależnione jest od decyzji sądu. Co więcej norma z art. 37a § 1 kk stanowi pewnego rodzaju

odstępstwo od zasady, zgodnie z którą - za przypisany czyn wymierzana jest kara, która przewidziana została jako sankcja karna za konkretne przestępstwo. Stąd też sięgając po uregulowanie z art. 37a § 1 kk sąd za każdym razem obowiązany jest do indywidualnego podejścia i całościowego przeanalizowania konkretnego przypadku.

W niniejszej sprawie Sąd pierwszej instancji wnikliwie rozważył kwestię zastosowania wobec oskarżonego represji karnej za przypisany mu czyn. Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, iż brak jest możliwości zastosowania w niniejszej sprawie art. 37a § 1 kk i wymierzenie oskarżonemu jedynie kary ograniczenia wolności za przypisany mu czyn, ponieważ kara nie spełniłaby swojego celu zarówno w zakresie prewencji generalnej, a także indywidualnej. Kara ograniczenia wolności byłaby karą niewspółmiernie łagodną biorąc pod uwagę, że oskarżony znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu, a także mając na uwadze uprzednią karalność za czyn z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk. Obrazuje to również lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego oraz wymiaru sprawiedliwości. Sąd Rejonowy analizując uprzednią karalność oskarżonego słusznie zauważył, że stosowane kary pozbawienia wolności z warunkowym ich zawieszeniem nie odnosiły pozytywnego skutku w zakresie zmiany postawy oskarżonego.

Obrońca oskarżonego nie wskazał żadnych argumentów, które skutkowałyby uwzględnieniem apelacji. Wszystkie okoliczności

wymienione w apelacji przez obrońcę związane z oceną wyjaśnień oskarżonego, jego sytuacją rodzinną zostały prawidłowo ocenione przez Sąd pierwszej instancji. Sąd Rejonowy ustalając rodzaj kary uwzględnił zarówno okoliczności łagodzące (skruchę oraz przyznanie się oskarżonego, jego stan zdrowia, a także sytuację rodzinną związaną z przewlekłym leczeniem z uwagi na zwyrodnienie kręgosłupa, fakt, że jest rencistą i ma na utrzymaniu 4 dzieci) oraz obciążające (znaczną ilość alkoholu, uprzednią karalność za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości). W związku z tym kara pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy – w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów kary i wymogów z art. 53 kk

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie nie znalazł podstaw

do zastosowania wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności. Nietrzeźwy kierowca stanowi niewątpliwie zagrożenie w ruchu drogowego, a wyjaśnienia oskarżonego związane z krótkim odcinkiem do przejechania 200 - 300 m, a także małym natężeniem ruchu w miejscu popełnienia czynu nie mogą stanowić żadnych okoliczności łagodzących, zwłaszcza gdy oskarżony był uprzednio karany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Nie można pominąć zeznań świadka B. M., który opisał sposób w jaki oskarżony prowadził pojazd mechaniczny zjeżdżając ze swojego pasa ruchu, stanowiąc zagrożenie dla nadjeżdżających z naprzeciwka, nie reagował na sygnał dźwiękowe. Takie zachowanie oskarżonego świadczy o lekceważącym stosunku

nie tylko do obowiązującego porządku prawnego, ale również bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Ponadto cele prewencji indywidualnej i generalnej słusznie doprowadziły Sąd pierwszej instancji przy prawidłowym ustaleniu stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz pozostałych dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 kk, iż w rozpoznawanej sprawie zachodzi konieczność orzeczenia wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, albowiem kara ograniczenia wolności stanowiłaby nadmierną pobłażliwość, doprowadzając oskarżonego, ale również społeczeństwo do przekonania o jego bezkarności, co dodatkowo mogłoby stanowić pewne przyzwolenie na takie zachowania.

Wniosek

Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez zastosowanie regulacji określonej w art. 37 a § 1 kk i orzeczenie wobec oskarżonego J. L. kary ograniczenia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutu podniesionego przez obrońcę oskarżonego skutkowałą bezzasadnością wniosku.

4. **OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

1.	-----
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 666/20- utrzymany w mocy.	
Zwięzle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności zarzutu skarżącego wyrok należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięzle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego G. J. na rzecz Skarbu Państwa 80 złotych kosztów sądowych – w tym 20 zł wydatków za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońcy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 października 2021r. sygn. akt II K 666/20		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana